

**Ἡ ἐνότης καὶ ἡ κοινὴ προοπτικὴ
τῶν Ὁρθόδοξων Ἀντι-οικουμενιστῶν
τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου
Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας**

Ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς
τῆ 2ῃ Ὀκτωβρίου 2006 ἐκ.ἡμ.
+ Ἁγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

α. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας, ὑπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Προέδρους αὐτῶν: Μητροπολίτην Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανόν, Μητροπολίτην Ρουμανίας κ. Βλάσιον καὶ Ἐπίσκοπον Τριάδισσα κ. Φώτιον, ἐκτιμοῦν ὅτι, κατὰ τὴν παρούσαν κρίσιμον χρονικὴν στιγμὴν, εἶναι ἀναγκαῖον, χάριτι Θεοῦ, νὰ διακηρύξουν τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν σύμπνοιαν καὶ ἐνότητα, ὡς καὶ τὴν κοινὴν αὐτῶν προοπτικὴν εἰς τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἐνστασιν κατὰ τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* καὶ τῆς κατακρίτου καινοτομίας τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου*.

β. Ὡς γνωστόν, οἱ Ἀντι-οικουμενισταὶ ἔχουν διακόψει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 τὴν μυστηριακὴν κοινωνίαν μετὰ τὰς λεγομένας ἐπισήμους τοπικὰς Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἔχουν υἱοθετήσῃ ἢ ἀνέχονται τὸ *Νέον Ἡμερολόγιον*, ἀφ' ἑτέρου δὲ μετέχουν εἰς τὴν *Οἰκουμενικὴν Κίνησιν* καὶ τὰ διάφορα θεσμικὰ ὄργανα αὐτῆς (*Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν, Συμβούλιον Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν κ.ά.*), μετὰ ἀποτέλεσμα τὴν σταδιακὴν ἐκκλησιολογικὴν αὐτῶν διάβρωσιν, μέχρι μάλιστα τοῦ σημείου νὰ θεωροῦν πλέον τὰς αἰρετικὰς Κοινότητας (Παπισμὸν, Μονοφυσίτας, Ἀγγλικανισμὸν κ.ά.), ὡς ἐγκυρα ἐκκλησιαστικὰ σώματα καὶ ὡς δῆθεν Ἀδελφὰς Ἐκκλησίας.

γ. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου εἶχον ἀνεκάθεν βαθεῖαν τὴν πεποίθησιν διὰ τὸν αἰρετικὸν καὶ συγκρητιστικὸν χαρακτῆρα τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, θεωροῦντες αὐτὸν κυριολεκτικῶς ὡς παναίρεσιν καὶ ὡς τὴν μεγαλυτέραν ἐκκλησιολογικὴν αἵρεσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας.

δ. Ἐνεκα τῆς ἐμμονῆς αὐτῶν εἰς τὴν Ὁμολογίαν ταύτην, οἱ Ἀντι-οικουμενισταὶ ἔχουν ὑποστῆ ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἐξῆς μαρτυρικοὺς διωγμοὺς, ἀφορήτους πιέσεις, ὡς καὶ ἓνα ἰδιότυπον *κοινωνικὸν ἀποκλεισμόν*, ἀναδειξαντες, χάριτι Θεοῦ, νέφος Ὁμολογητῶν τῆς Πίστεως, ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην ἡγεσίαν μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν Μορφῶν (Ἀγιωτάτου Μητροπολίτου Γλυκερίου, Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου πρώην Φλωρίνης Χρυσσοστόμου κ.ά.).

ε. Εἰς τὸ θεάρεστον αὐτὸ ἔργον τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν, τὸ θεμελιωδῶς ἐνωτικόν, ἐφ' ὅσον ἀποβλέπει εἰς τὴν εἰρήνευσιν καὶ ἐπανένωσιν τῶν διηρημένων Ὁρθόδοξων διὰ τῆς συνοδικῆς καταδίκης τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ *Πάτριον Ἡμερολόγιον*, εἶχε συμβάλλει κατὰ τὸ παρελθόν ἀποφασιστικῶς καὶ ἡ Ρωσικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς, ἰδίως ἀπὸ τοῦ Ἀγιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαρέτου (1965-1985) καὶ ἐξῆς, τόσον μετὰ τὴν πατερικὴν στάσιν αὐτῆς ἐναντι τῶν *Οἰκουμενιστῶν*, ὅσον καὶ διὰ τῆς κοινωνίας αὐτῆς μετὰ τοὺς Ἀντι-οικουμενιστὰς Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου.

στ. Ἐν τούτοις, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, διερχόμεθα μεγάλῃν πνευματικὴν δοκιμασίαν ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν, ὅτι ἡ σεβασμία Ὁρθόδοξος Ρωσικὴ Διασπορὰ κινεῖται σταθερῶς πρὸς ἐκκλησιαστικὴν ἐνωσιν μετὰ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας καὶ δι' αὐτοῦ μετὰ πάντας τοὺς *Οἰκουμενιστὰς*, τοιοῦτοτρόπως δὲ παύει νὰ ἀποτελῆ ἓνα ἐξέχοντα προμαχῶνα, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς συγκρητιστικῆς αἰρέσεως τοῦ

Οικουμενισμού: τούτο άλλωστε κατέστη γεγονός αναμφισβήτητον, ἐφ' ὅσον ἡ Διασπορά κοινωεὶ πλέον ἐπίσημως μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας (Μάϊος 2006 ἐ.), τοῦ ἀναφανδὸν ἀθετήσαντος τὴν Ἀντι-οικουμενιστικὴν Παρακαταθήκην τοῦ ἀειμνήστου Ὁμολογητοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου Πόποβιτς, καὶ ποικιλοτρόπως πρωτοστατοῦντος ἤδη εἰς τὰς φιλο-παπικὰς καὶ οἰκουμενιστικὰς ἐξελιξεις.

ζ. Ἐξ αἰτίας τῶν γεγονότων αὐτῶν, τῶν θλιβόντων ἡμᾶς βαθύτατα, οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ ἑξῆς:

1. παραμένουν, χάριτι Θεοῦ, ἠνωμένοι ἀρρήκτως διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ τῆς κοινῆς αὐτῶν ἐκκλησιολογικῆς αὐτοσυνειδησίας καὶ ἐνωτικῆς προοπτικῆς

2. ἀδυνατοῦν νὰ ἀκολουθήσουν τὴν Ρωσικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Διασπορᾶς εἰς τὴν πορείαν Αὐτῆς πρὸς ἔνωσιν μὲ τοὺς Οἰκουμενιστάς

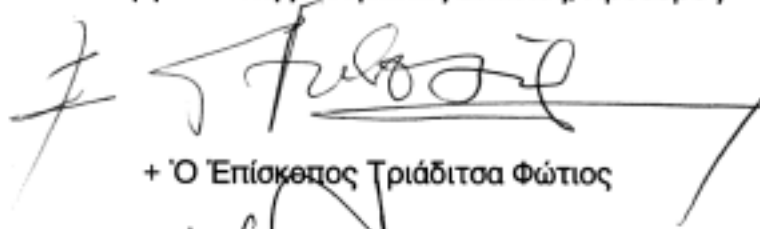
3. ἀπευθύνουν πρὸς Αὐτὴν ὑστάτην ἐκκλησίαν ἐν Χριστῷ ἀγάπης, ὅπως ἀναστείλῃ πᾶσαν ἐνωτικὴν διαδικασίαν μὲ τὴν Μόσχαν, καὶ

4. παρακαλοῦν Αὐτὴν νὰ διατηρήσῃ ἀκαινοτόμητον τὴν Ἀντι-οικουμενιστικὴν Παρακαταθήκην τῶν ἐπιφανῶν καὶ Ἁγίων Μορφῶν Αὐτῆς, τῶν ἀποτελοῦντων κοινὸν καύχημα τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου.

+ Ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός, Πρόεδρος

+ Ὁ Μητροπολίτης Ρουμανίας Βλάσιος, Πρόεδρος

+ Ὁ Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα Φώτιος

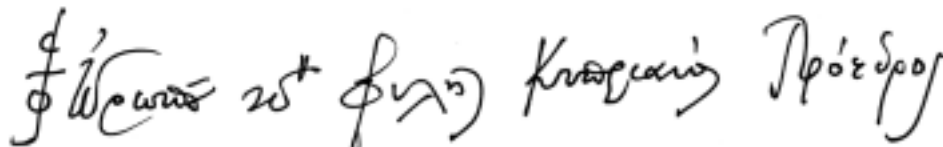
**Unitatea și viziunea comună
ale Ortodocșilor anti-ecumeniști
de Calendarul Vechi
din Grecia, România și Bulgaria**

Fili, Attica, Grecia, 2 octombrie 2006

- a) Ortodocșii *anti-ecumeniști de Știlul Vechi* din Grecia, România și Bulgaria, sub spăpânirea lui I.P.S. Kiprian de Oropos și Fili, I.P.S. Vlasie din România, și P.S. Episcop Fotie al Triadiței, consideră că, în momentul acesta critic, există nevoie, cu harul lui Dumnezeu, să marturisească unitatea lor duhovnicească și bisericească, și viziunea lor comună despre rezistența împotriva ereziei ecclesiologice a *ecumenismului*, și modernismului destrugător al *calendarului nou*.
- b) Cum este cunoscut, *anti-ecumeniștii* au tăiat din anul 1924 comuniunea tăinică cu așa-zise Biserici locale oficiale, care au primit *calendarul nou*, și iau loc în *Mișcarea Ecumenistă* și în organele ei (*Conciliul Mondial al Bisericilor, Conciliu Bisericilor Europene* etc.), cu rezultatul distrugerii lor interne, deoarece consideră comunitățile eretice (Papismul, Monofisiți, Angicani, etc) ca niște corpuri bisericești valide și așa-zise *Biserici Surori*.
- c) Ortodocșii *anti-ecumeniști de Știlul Vechi* au din început convingerea adâncă despre caracterul eretic și sincretistic al *ecumenismului*, și îl consideră ca paneresia și ca cea mai mare erezie ecclesiologică în istoria a Biserici.
- d) Din cauză insistenței lor în marturisirea această, *anti-ecumeniștii* au pățimit din anul 1924 multe prigonie, presiune de nesuportat, și un fel de *excluziune socială*, și au produs, cu harul lui Dumnezeu, o mulțime de marturisitori ai credinței, sub conducerea unor personalități mari bisericești (Sf. Glicherie Mărturisitorul, Mitropolitul Hrizostom al Florinei și alți).
- e) Către lupta bună a *anti-ecumeniștilor*, care are ca scop unirea ortodocșilor separați prin condamnarea a *ecumenismului* și întoarcerea lor la *calendarul vechi*, Biserica Rusă de Diaspora a contribuit mult în trecut, mai ales în timpul lui I.P.S. Mitropolit Filaret și după, prin atitudinea sa patristică în fața *Ecumeniștilor*, și prin comuniunea ei cu *anti-ecumeniștii de Știlul Vechi* din Grecia, România și Bulgaria.
- f) Iar, în ultimul timp, trecem prin o durere mare duhovnicească, din cauza faptului că Biserica Rusă din Diaspora merge în continuare spre uniune bisericească cu Patriarhia Moscovei, și prin ei cu toți *Ecumeniștii*, și că așa a încetat să fie un zid puternic de apărare împotriva ereziei sincretistice a *ecumenismului*; aceasta s-a făcut încă mai clar prin comuniunea sa acum oficială cu Patriarhia Sârbă (Mai 2006), care a abandonat complect *testamentul anti-ecumenist* al marturisătorului Arhim. Iustin Popovici, și s-a făcut promotor al toate feluri de evoluții filopapistașă și ecumenistă.
- g) Din cauză evenimentelor aceste, care mult ne-au supărat, Ortodocșii *anti-ecumeniști* din Grecia, România și Bulgaria simt nevoie de a declara în comun că:
  - 1) rămânem, cu harul lui Dumnezeu, uniți prin dragostea în Hristos, în conștiința comună bisericească, și în viziunea unirei.

- 2) nu putem să-o urmărim pe Biserica Rusă din Diaspora în calea ei spre unirea cu *ecumeniști*.
- 3) adresăm către ea un ultim apel, în dragostea lui Hristos, să oprească procesul unirii cu Moscova.
- 4) cerem că ea să păstreze fără schimbare *testamentul anti-ecumenist* pe care l-a moștenit de la personalitățile mari lor, care sunt cinstea comună a tuturor Ortodocșilor de *Știlul Vechi*.

Mitropolitul de Oropos și Fili Chiprian, Preșidente

Mitropolitul și Arhiepiscop al României Vlasie, Preșidente

Episcopul al Triadiției Fotie

